

Raul Volcinschi: Păi da, acest lucru m-a determinat, adică gîndind profund această problemă, nu există, acest sistem este greșit, total greșit, și este inuman și văzînd că organul care se declară el însuși, securitatea vorbesc, spada și scutul partidului, deci sintagma asta de poliție politică se referea la poliția politică a unui partid, a partidului comunist, care avea o ideologie greșită. Deci societatea aceasta nu putea să prospere, nu putea să se dezvolte pentru că nodul problemei consta în teroarea pe care o exercita.

Madalin Ionescu: Bun, asta să zicem a fost motivația dv, dar după ce ați ieșit din pușcărie, pentru că asta e important și vreau să ne limităm, acum la început

Raul Volcinschi: Aici e toată problema....

Madalin Ionescu: Asta vreau să vă întreb, de ce l-ați ales pe Roventu să-l asasineze pe Ceaușescu?

Raul Volcinschi: Păi asta e o pură întîmplare, asta e așa ceva, de ce plouă, de ce ninge

Madalin Ionescu: Dar nu era simplu ...

Raul Volcinschi: Eu eram, sigur eram impregnat de răul pe care l-am văzut în pușcărie [...] asta e barbarie. Și culmea este alta, că guvernele postdecembriste au comis eroarea, sau nu cred că e tocmai o eroare, e gîndită această... că foarte multe lucruri au fost bine gîndite și în mod absolut ticălos efectuate. Au gîndit anumite lucruri. România este singura țară din Marea Baltică pînă în Marea Neagră care n-are o lege a genocidului, cu privire la genocid și altă lege cu privire la crime împotriva umanității. Deci eu am ucis pe cineva, ei, îl bagă la drept comun, este voba de ani care au trecut, s-au tergiversat lucrurile și cîte cazuri sunt din astea, nu? Și funcționează prescripția, nu?

Madalin Ionescu: Bun, am înțeles asta, deci erați...

Raul Volcinschi: Dar dacă ar fi o lege care spune, nu se prescriu asemenea crime, asemenea fapte, e altceva. Atunci se putea face demarcația corectă între torționar și om obișnuit, sau chiar slujbaş obișnuit, iar torționarii aștia, cam 3-400 de oameni, atîta erau. Greșeala securității, a oamenilor din securitate, că s-au ținut toți grămadă. Unul pentru toți, toți pentru unul.

Madalin Ionescu: Bun, cunoșteți această stare de lucruri despre care vom vorbi, mărturii din pușcărie, vorbeți cu mulți tineri care trebuie să știe, mai sunteți puțini cei care puteți vorbi și aminti ce s-a întîmplat acolo. L-ați ales pe Roventu, cum l-ați ales, l-ați întîlnit într-un parc înțeleg, în Craiova, nu?

Raul Volcinschi: Da sigur. Foarte simplu. Aveam domiciliul obligatoriu în Craiova la un moment dat și ..fierbeam, vă spun drept, fierbeam, căutam așa să ies din propria piele că existența e insuportabilă, mai ales că securitatea tot timpul apăsa, în mod apăsător... Și asta a fost gîndită, dizidența a fost gîndită, împărțirea foștilor deținuți politici în două categorii: unii care colaborează măcar nominal, formal, de exemplu un ofițer de securitate se ruga de mine: Domnule, acceptă să fii informator. Zic: Domnule, niciodată, am suferit destul, cu dv. nu mai am treabă! Zice: "Domnule, fă-mi un hatîr și mie domne, că ești cineva.... Dacă aduc materialulul cît am.... Dar îți promit, îți jur pe copii mei- pe nu știu ce se mai jura acolo-că îl bag la frigider, niciodată nimeni nu te va mai întreba ceva. Ei zic -nici asta nu se poate Dar tot timpul eram pisat sub acest aspect. Chemat... De ce te-ai întîlnit cu ăla, de ce nu te-ai întîlnit cu alălaltul, ce-ai vorbit cu acela? De pildă un prieten de-al meu, părintele Matei Boilă. Noi, înainte cînd ne întîlneam, primul lucru stabileam ce-am vorbit. Am vorbit despre ultimul meci al universității din Cluj. Nu? Așa, sau...

Madalin Ionescu: Ca să știți în cazul că vă abordează securitatea ce să spuneți...

Raul Volcinschi: Sigur că da, eram urmărit, făcut ... Și era o chestiune de glorie pentru el să aibă asemenea informatori, nu? Oameni care au făcut ceva, nu? Evadarea aia a fost unică în România, în Europa. Păi bineînțeles, în forță. Au mai evadat unii care au scos o cărămidă, a doua cărămidă, au scăpat și gata. Dar direct, în forță, într-o duminică... Aicia, mă rog, este și greșeala mea că nu mi-am dat seama de anumite lucruri, nu cunoșteam bine situația, umblai legat la ochi, nu?

Madalin Ionescu: Vorbim despre asta, din păcate trebuie să ne oprim acum pentru prima oară în această seară.

Raul Volcinschi: Interesează în mod deosebit chestia cu Roventu...

Madalin Ionescu: Nu, lămurim asta, sper să lămurim chestiunea cu tentativa de asasinare a lui Ceușescu după publicitate, numai puțin că urmează publicitate, e perioada cea mai scurtă din emisiune. Ne întoarcem și vorbim și despre mărturiile dv. din pușcărie pentru că sunt extraordinare pentru mulți

f. 75.
dintre cei care nu știu ce s-a întâmplat atunci. Publicitate, ne întoarcem imediat după aceea, rămîneți cu noi, , o seara mare, zic eu, la miezul problemei.

1.50-

Madalin Ionescu: Din nou în miezul problemei doamnelor și domnilor. O ediție care... cred că merită atenția dv. așa cum am spus și în prima parte. Vă prezint un caz pe care nu multă lume îl știe, deși s-a mai discutat pe marginea lui. Cel puțin la miezul problemei s-a întâmplat asta în urmă cu vreo trei ani de zile. Profesorul Raul Volcinschi a fost unul dintre creierele operațiunii, singurei tentative de asasinare a lui Nicolae Ceaușescu, el a fost deținut politic, o persoană importantă în perioada interbelică, fost profesor universitar ..

Raul Volcinschi: Conferențiar

Madalin Ionescu: Conferențiar universitar, a fost și sportiv de performanță.... Calități, calitate pe care a și folosit-o atunci cînd a încercat să evadeze din pușcărie. Dar ajungem acolo, am zis că să încercăm să răspundem la întrebări ca să avem un moment coerent, așa, o ediție coerentă.

Bun, l-ați ales pe Roventiu să-l asasineze pe Ceaușescu. Ați intuit în el un astfel de potențial? Că știți cum e.., e destul de greu să te duci la un om pe vremea aia, era destul de greu să ai încredere că nu se duce la Miliție și că nu spune treaba asta.

Raul Volcinschi: În primul rînd o chestie psihologică. Eu manifest o simpatie din primul moment față de anumiți oameni care în general nu mă înșeală după aia și antipatie tot așa , la prima vedere. Ședeam pe o bancă în parcul Romanescu din Craiova și priveam lacul. Citisem Scînteia, mă rog, mă uitam dacă n-a murit vreo mărime din vremea respectivă, și se așează un tînăr lîngă mine. Se uită la ziar:- Îmi permiteți să citesc ziarul? -Da.. poftim. Citește și după aia zice: -Dă-l încolo de ziar și cu comuniștii ăștia și cu tot. Zic : -Ce te supără? - Păi ce să mă supere, viața asta mă supără, cutare.... O discuție anodină, de asta. Aflu că este șofer, într-un grup de șoferi de prin Giurgiu care lucrează pe la Ișalnița sau nu știu pe unde la niște șantiere și că dorește să-și găsească undeva o locuință, în Craiova... o cameră de închiriat. Dacă nu știu eu cumva. Eu aveam chiar la mine, mama mea decedase, și care era atunci cu mine, așa.. și era locuința, era posibil să-l cazez, dar nu știam cine e, nu? Așa.. Ne-am stabilit să ne mai întîlnim tot acolo, în parcul Romanescu după cîteva zile, între timp am întîlnit pe unul, Mișu Voiculescu, fost țărănist, cam de vîrsta mea, așa.. care tecuse și el prin pușcării și avea ceva treabă cu șantierul de la Ișalnița. Și l-am întrebat : -Îi cunoști pe șoferi? - Da, domnule, cunosc, îs niște băieți arțăgoși din ăștia, se iau de conducere, cutare, pentru salarii, pentru alte lucruri și sunt așa, bătaioși. Am mai discutat de cîteva ori. El n-avea o cultură politică deosebită, dar avea chiar un anumit patos în a ataca problemele acestea. Simplu, direct, fără ocolișuri, era un om drept. Așa... Mi-a plăcut de el. Ne-am mai întîlnit de vreo cîteva ori, am discutat și după aia am zis: domnule, hai să facem ceva. Zice: -Domnule, noi ne gîndim să capturăm niște arme și să atacăm autorități. Și-am zis- N-are nici un rost, astea sînt copilării, așa, omori un șef de post și... care are vreo șase copii. E un păcat. Hai să mergem la capăt. - Da domnule, gata ! Am tot discutat, așa și așa - era de acord. Se face atacul ăla de la Osica.

Madalin Ionescu: Din județul Olt, dintr-un sat. Dar cît a durat tatonarea asta dintre dv și Roventiu?

Raul Volcinschi: Ei, a durat ca vreo 6 luni, așa. Întîlnirile, discuțiile, cutare, cutare, așa , pînă cînd m-am hotărît și eu, zic - risc, așa. Pe de altă parte aveam la București aici contact cu niște profesori, așa, anti Ceaușescu, jurați, nu voiau să-l mai vadă la conducerea țării, și.. între care Tudor Bugnaru aveam mare încredere în el, foarte mare încredere în el...

Madalin Ionescu: Era șeful catedrei de drept de la AS, nu?

Raul Volcinschi: Nu, el a fost decanul facultății de drept într-o anumită vreme la Cluj și după aia la București aicea, așa. Era Pop Simion, era Mircea Stoica, dar ăsta era.. așa.. labil psihic și doream să-l elimin cît mai repede. Mă rog, a făcut o dizidență el după aia prin anul 89 și s-a aruncat de la etajul 7. Eu știu cum de a aterizat tocmai la parter, mort, de-a binelea, așa. Deci mai erau și alții. ăștia-discuțiile erau la nivel de cum să facem, ce să facem, cutare. Până la urmă eu am mărturisit că am găsit vreo cîțiva oameni care ar fi capabili să facă... că ăștia nu erau oameni de acțiune. Nu puteai merge cu

...

Madalin Ionescu: Domnule, interesant că niște profesori s-au gîndit să-l lichideze pe Ceaușescu, e important .